

Synod Information

4 2023.

Ett jubileumsår
1983-2023 i oro.

- * Betraktelse: Profeten Elia - en förebild för oss! (AGN) 1
- * Lokala möten: Norrlandsresan 2023 II (AL/JN/MP) 2
- * Internationellt: Engelska kyrkans resurskyrkoprojekt II (JN) 4
- * Lär känna engelska församlingar och danska menigheter! 8
- * Bibelstudium på distans! 9
- * Tankesmedjan: Att råda teologie studerande, med respons. 9
- * Hälsning från v.ordf: Ofred i Adventstid (LG) 11
- * Var hittar jag vettig gudstjänst och präst? 11

– Stöd Synodens arbete – vision och opposition!

* Förbön och gåva: plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgiften 2023/4 200:- (girot ovan).

Ny medlem?! Medlemskap visar ditt intresse men avgör även att Synoden som frihetstecken syns. Maila info@synoden.se eller ring 072 931 83 42! (*Obs - Jönköpingsdekanatets medlemmar har eget giro!*)

Stilla dygn 15-16 mars 2024, Hjälmseeryd.

Inleds fredag lunch. Bibelsamtal, morgonmessa och samvaro. Kaplan Kurt Enström. Johan Danz informerar lördag eftermiddag: ”Anglikaner på Bibelns grund i Nordamerika och globalt”.

Synodstämman 2024, 4 maj.

Ett höstmöte att känna till nästa september!

Luleå Fridsförbunds höstmöte inleds i Bönhuset fredag med bön kl 18, fortsätter med nattvardsgång lördag em, bön kl 18, kvällsfika och sångstund. Bön betyder här predikogudstjänst. På söndagen hålls bön kl 13 och 16. I samlingarna predikas både på svenska och finska. I huvudsak barnfamiljer. Stor kommunion. Se detta Sy Info sid 3, samt 2/23 och 2/20. Kontaktperson Mats Rondahl 070 311 83 71.

I det fall man överväger donationsgåvor och vill få klarhet i lämpliga specificeringar är man välkommen att höra av sig till arbetsutskottet /Synodrådet, ev. Synodstämman.

Årets ekonomi omfattar f.n. ca 50.000.

Synod Info per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva! Maila info@synoden.se

Betraktelse: Profeten Elia - en förebild för oss!

Elia är en viktig och inspirerande person i Bibeln, som jag ofta har tänkt på och fascinerats av. Jag ville gärna måla en ikon med Elia som motiv, men fann ingen som riktigt tilltalade mig.

Men så en gång i Murmansk såg jag en ikon, som berättade Elias historia. Jag försökte finna en bild av den, men lyckades inte. Men vid en senare resa fann jag en pytteliten bild, 6 x 7 cm. Här fick jag min förlaga, som jag dock har förändrat en del med egna tankar. Jag bifogar en bild av den som blev resultatet av mitt skapande eller rättare, av Guds hand som skrev genom min.

Man läser ikonen från övre vänstra sidan. Där möter vi Elia och Baalsprofeterna. Ikonen visar den eld som föll över Elias altare och förtärde allt. Vi ser några personer runt omkring och kung Ahasveros sitter vid sidan och ser alltsamman.

När Isabella vill hämnas flyr Elia och vi möter honom i öknen under ginstbusken. En ängel besöker honom med orden om maten,

som behövs för att orka vandrigen. Stå upp och ät, annars blir vägen för lång! Ängeln har ett krus och en korp kommer med bröd.

Huvudmotivet på ikonerna är Elia i grottan på Sinai. Där hör han Guds röst och får föra sin talan. Men han får också anvisning för sitt fortsatta liv.

Nästa bild visar Elia och Elisa vid Jordanfloden. Elias mål var berget på andra sidan (där också Mose stått och sett det utlovade landet). Han tar sin mantel och slår på vattnet och de kan båda gå över floden. Nu får Elisa löftet av Elia och nästa bild visar hur Elia sitter i vagnen dragen av flygande hästar i eld och övervakad av änglar. Vi ser hur Elia kastar sin mantel till Elisa, som står med öppna händer.

I övre vänstra hörnet öppnas himlen och den välsignande handen hälsar välkommen. Här har jag ändrat bilden, eftersom originalet har en gammal, skäggprydd gubbe där. Men jag har valt att i de blå, himmelska sfärerna ha Gudshanden.

På originalet är ramen fylld med helgon från den ortodoxa kyrkan. Jag valde att i stället upprepa Förklaringsbergets möte också här. Därför står Mose, med stentavlorna, till höger och på vänstra sidan, den förklarade Kristus, så som lärjungarna såg honom på förklaringsberget, klädd i skinande, vita kläder.

Anna-Greta Norén

Lokala möten – Norrlandsresan 2023 II.

Norra Lapplands och Norrbottens Fridsförbund skrev (samlade 15 Fridsförbundsforeningar) till Svenska kyrkans biskopar och ärkebiskop, 24/8 2019. Synodrådet kunde också läsa ärkebiskopens och två kollegors intetsägande svar 20/2 2020 (finns tillgängliga på kyrkligdokumentation.nu). Det svaret var nästan lika intetsägande som kyrkostyrelsens senare svar 26/3-21 på fem Synodvänners upprop i februari samma år (finns att läsa på Synodens hemsida).

Inför Synodens jubileumsår fanns det ett plus på kontot som gjorde det möjligt att tänka kontakt direkt. Vi blev tre personer som tog sikte på Luleå Fridsförbunds höstmöte första helgen i september: undertecknad tillsammans med Ann Lång, Klippan, och Marie Persson, Göteborg. Mer precist var syftet att få samtala om den artikel som Matthias Asplund skrivit i Kyrka&Folk 4/2023 om laestadianers hemvist, med eller utan Svenska kyrkan?

Påväg norrut stannade vi först för övernattnings i Bollnäs. I Luleå övernattade vi hos kontaktpersonen Mats Rondahl. Lördag förmiddag fick vi gästa Anna-Greta Norén (som i detta Sy Info medverkar med betraktelse och i kommande med utläggning). Lördag eftermiddag nattvardsgång med Luleå Fridsförbund i domkyrkan. Om kvällen bön med predikanter från Jakobstad i Finland. Söndag förmiddag högmässa i Hertsökyrkan (se SyInfo3/23). Här följer resans sista del:

Ånyo bön i bönhuset söndag kl. 13. Hjulfors/Vähäkangas predikar, nu utifrån Luk 10:23-37 (dagens evangelietext) och Mark 7:1-23. Vi fäster oss vid att inget förefaller tillrättalagt för att vara samtida, inte minst rejäla psalmer sprängfyllda av innehåll och uppbyggelse. Återigen bryter vi upp när det bjuds till mat. Vi får istället tillfälle att träffa nye komministern i Örnäset, Stefan Aro. Han har tjänstgjort som

3.

sekreterare för Sannings- och försoningskommissionen för tornedalningar, kväner och lantalaiset, ett arbete som avslutas just i dagarna. Han själv kommer från gränstrakterna, präglade av laestadiansk fromhet. Vi möttes på Norrbottens länsmuseum där man uppmärksammat arbetet och Stefan kan förklara på plats. Han är tillfrågad av domkyrkoförsamlingen om att nu tjänstgöra i Örnäs kyrka. De hinner stänga museet innan vi kommer till samtalets slut, det avslutas ute på trappan.

Seneftermiddagen hinner vid med ett Synodrådssammanträde ute vid viken. Tekniken strular men till slut kommer oväntat många med via datorer och telefoner.

Måndag bryter vi upp vid nio-tiden. Vi tar sikte på Vännäs och Gunvor Vennbergs hus och familj, kontaktperson för mellersta Norrland. Tidsplaneringen fallerar för restiden till Vännäs är mer än tre timmar. Förhoppningen om förmiddagsmessa i deras kapell blir en middagsmessa, en läst sådan utifrån söndagens första årgång, den läsning som Hjulfors predikade över på söndagen. Kapellet på Pengsjövägen 43 är speciellt, inte minst tavlorna som pryder rummets väggar. Tavlorna är målade av holländaren Theo Forrer som han ville skänka till den lokala kyrkan. Gudstjänstfirarna ville ha dem med kyrkofullmäktige sa nej. Nu hyr familjen Vennberg dem för en symbolisk summa av Vännäs konstförening. Men även kapellets altare har sin historia, troligtvis från tidigare Stefanusgården i Gagsmark, Byske. Gården ägdes och drevs av samma par som var med att iscensätta Arken i Borås (det som senare blev Johanneskoinonian), Hans och Åsa Degerman. Vi får inblickar i Vännäs församling och trakt och inte minst EFS-kapellens nedläggning. Efter att vi varit framme vid Missionsgården Fridhem för ELM, gamla Vännäs ”läger” (Fridhem inryms i officersmässlokalerna), fortsätter vi ut till Gunvors och Fredriks gård, den som de haft anställda för under tiden de varit i Göteborg/Norge. Vi hinner även stanna vid Brottforsens kapell, ett EFS-kapell som är vackert på insidan men i behov av reparation exteriört.

Strax efter att vi kommer iväg vidare slår kl. 16, då får vi tillfälle till det samtal som varit resans särskilda syfte: samtalet om artikeln skriven av Matthias Asplund, ordförande för Luleå Fridsförbund. Matthias har ringt numret som är uppkopplat mot bilen och det blir närmare en timmes samtal. Av de 11 frågorna (fyra om relationen förening – SvK och sju självrannsakande) hinner vi till första frågan: ”Kan vi som medlemmar påverka Svenska Kyrkan eller är det ett sjunkande skepp som man behöver fly ifrån för att inte följa med i svallet?” (Det finns en lista på försök till elva svar). Första svaret blev att det alltid varit en risk att dras med i folkkyrkans svall, redan i bibliskt sammanhang, att det alltid har varit Guds folks prövning. Reflektionen kretsar kring de unga som förlorat all kontakt med församlingsliv. Vad råda dem till? Texten på Synodens hemsida/ Inspirationsmaterial - om ”Huskretsar” – tycks särskilt relevant. Vi tackar för samtalet och tipsar om den eftertanken tecknad redan 1981 (året innan Synoden formades).

På tillbakavägen stannar vi åter i Bollnäs. Tisdag morgon får vi möta Bollnäs kyrka och en guidning av Ulf. Då finns vaktmästaren och kyrkomusikern med liksom gamle kantorn (som också var med fredag morgon) och inte minst församlingens komminister Lars Sahlin. Det blir ytterligare ett mycket innehållsrikt möte också därför att Lars är ordförande för Vägen, Carl-Eric Sahlbergs alternativa kyrkopolitiska nätverk, som bl.a. kallat också Synoden till överläggning i det besvärliga läget med tänkt nya krav på prästkandidater vad gäller enkönade vigslar. Ulf guidar oss både utom och inne i kyrkan. Mer och mer klarnar bilden av Bollnäs som samlingspunkten för Hälsingland och Gästrikland, till skillnad från Uppsala. Bollnäs har tydligen länge figurerat som den ytterligare stiftsorten i ett delat ärkestift. Vi får också förstå något av kontakter med bl.a. Polens lutherska kyrka.

Innan våra vägar skiljs i Katrineholm på seneftermiddagen får vi fika i Ättersta by hos kontaktpersonen för Sörmland, Göran Hallberg. Han visar Jona-kapellet som påminner om sonen men som också erbjuder en plats för gudstjänst och samling. I Jona-kapellet blir det ett sammanfattande tack för resan och bön om vidare vägledning. Vi lämnar Marie Persson vid tåget strax efter kl. 16. Hemma i Hjälmseryd strax efter åtta och Ann SMS:ar att hon är hemma i Klippan tisdag kväll kl. 22.

Tack till dig som möjliggjort resan genom ditt medlemskap. Välkommen med framöver! Ann Lång/Jonas Nilsson/Marie Persson.

Internationellt: Engelska kyrkans Resurskyrkoprojekt, referat av biskop Ric Thorpes antologi 2021, del II.

Svenska kyrkans kyrkomöte har än så länge tagit försiktiga steg vad gäller genomgripande missionsinsatser. Engelska kyrkan har kunnat göra mer. Men mission är avgörande också för oss, en del av Synodens DNA, för att använda författarens uttryck. På svenska kan Resurskyrkoprojektet jämföras med ett systematiskt utvecklat Alpha-kurs arbete där man inte bara har Alpha-kursens måltid som nyckel i samtalen utan man investerar personal och lokal nära de människor man vill nå och kunna möta.

Biskop Ric Thorpe ger i boken ”Resurskyrkor: en berättelse om församlingstillväxt och vitalisering över hela landet” (2021) för första gången en inblick utifrån flera vinklar. Han inleder respektive kapitel med svar på grundläggande frågor. Men därtill låter han – i vart kapitel - olika resurskyrkoledare med biskopar komma till tals. De första två kapitlen har gett ett intryck från norr, från Newcastle och Sheffieldstrakten (Yorks provins i norr till skillnad från Canterburys i söder). I de följande kapitlen tre och fyra möter vi två resurskyrkor i Canterburys provins, från Brighton och östra London. Ric Thorpe ansvar nu för det nationella arbetet.

Men vad betyder det här ofta förekommande begreppet ‘församlingsplantering’? På svenska tänks det inte sällan precis som det låter ”att plantera ‘en församling’”. Är det så det går till? Det finns föga bilder av en sådan tanke i Bibeln. Associationen hör samman

med Paulus undervisning i 1 Kor 3, med honom som en del av en församlings mognad. Men där är poängen just att det inte är samma resurs som gör allt. Gud gör allt, genom olika tjänare och tider. Det tydliggörs i resurskyrkoprojektet. Utan kunskaper om jordmånens betydelse och kvalité, om undervisningen i fyra handa sädesåker, haltar förståelsen. Kristen församling handlar alltid om fler än enskild grupp på enskild ort.

Man kan sammanfatta boken som ett tack till alla som bidragit, för det handlar om stora investeringar. Men också som ett belägg för den ledning och de biskopar som satsat. Framför allt är boken en dörr på glänt in mot engelskt kyrkoliv av idag och ett vittnesbörd om hängivna bröder och systrar. I Sy Info 2/23 gavs en presentation, i Sy Info 3/23 ett referat av kapitel 1-2. Här refereras kapitel 3 och 4.

I **tredje kapitlet** avser Ric Thorpe *fokusera teologin* som bär upp resurskyrkorna. I praktiken skriver han om metodiken, vad det berättas att några av Nya Testamentets församlingar gjort. Han tar sin utgångspunkt i vad han menar vara de stora sändande kyrkorna i den unga kyrkan: Jerusalem, Antiokia och Efesos. Hur formades de? Hur utvecklades de och växte?

När kyrkan i Jerusalem beskrivs betonar Ric Thorpe reflexerna fram för allt från Pingstdagen med den bedjande kyrkan som tar emot den Helige Ande. Han låter Pingstdagens centrifugalkraft bestämma församlingens själ. Han betonar betydelsen av miraklerna, att de gjorde den till en attraktiv kyrka. Men också de fyra b:na som kännetecken: Bibeln-undervisning, brödsbrytelse, brödragemenskap och bönen. Men Ric Thorpe betonar också bot- och omvändelseförkunnelsen liksom staden Jerusalems ledares reaktion.

Jerusalem var apostlabasen. Antiokia beskrivs inte minst som ett politiskt kontaktnät ut över hela den då kända världen, en multikulturell knutpunkt. Vad gäller Efesos vill Ric Thorpe framför allt se en strategiskt utvald plats. Här gör han en distinktion mellan lärjungar och kyrkpionjärer/’church-planters’. Här blir flytten från synagogan till Tyrannus hörsal tydliggjord, så att alla i Asien, både judar och greker, fick höra Herrens ord.

Biskop Ric listar församlingarnas namn runt om Efesos, inte minst de som sedan dyker upp i Uppenbarelseboken. Han ser staden som nästet för pionjärer. ’Kyrkplantering’ tänks som DNA för kyrkan i Efesus. Såväl handel som kultur förändras. Ric Thorpe pekar särskilt ut Paulus avgörande betydelse [men en lika avgörande faktor måste ha varit traditionen att också Herrens mor Maria bosatte sig där, med aposteln Johannes – den senare som överlevde Paulus].

Härefter berör Thorpe de tidigare nämnda fem bärande elementen och slår återigen fast biskoparnas avgörande ledarskap. Thorpe lyfter också fram diversifieringens betydelse: ”Vi behöver en mix av församlingskyrkor och nätverkskyrkor, inklusive uttryck av t.ex. ’Fresh expressions’ (---) därför att de olika brukarna aldrig nås enbart av en standardform av kyrka” (sid 42). Han påstår - utan att klargöra begreppen - att en icke-reproducerande kyrka är steril.

Men begreppet ’församlings- eller kyrkplantering’ är inte gammalt i engelskt sammanhang. Enligt Thorpe etablerades begreppet först

1994. Syftet är att nå varje geografiskt och kulturellt sammanhang: ”Kontextualisering [att göra evangeliet begripligt i olika miljöer] är en nödvändig och medveten praktik i alla missionerande kyrkor, också i det egna sammanhanget, snarare än att odla en specifik kultur [läs jargong] i den aktuella miljön” (sid 43). Han påpekar väst-världens speciella situation, en kultur som tidigare var kristen. Hur göra? Han hävdar att kyrk-planteringstänket förutsätter en pågående rörelse av kyrkor snarare än att forma en församling på egen hand. Rörelser med fokus på tillökning formar fler gemenskaper. Thorpe resonerar om att gemenskaper ibland alltför snabbt ska bli sakramentala för att anses vara ”riktiga” församlingar, men att den statusen kanske ändå inte uppnås förrän de växer.

Thorpe skiljer också tydligt mellan kyrkplantering och revitalisering. Det senare handlar om nytt liv till en döende eller död församling. En förnyare av en församling i Birmingham listade sex skäl för att tala om en församlings revitalisering: (1) att en ny kärlek till Jesus får gro, (2) att ta fasta på vad som varit, (3) bryta generationsklyftorna från dag ett, (4) bemyndiga bortglömda församlingsbor, (5) värdesätta marginaliserade sammanhang och (6) söka de punkter där denna gemenskap törnar emot evangeliet.

För att forma nya team betonar Ric Thorpe ledarutbildning och numerär tillökning. Paulus sände ständigt ledare. Kapitlet om teologin avslutas med frågan om den avgörande generositeten och att uppmuntra andra till detsamma. Kyrkplanteringsteamet har som en huvuduppgift att vara något av en katalysator i denna sak. Den bibliska referensen är tydlig i sändandet av apostlar och medhjälpare mellan församlingarna. Ö.h.t. handlar insikten om att få ta emot för att ge vidare, också i förhållande till övriga kristenheten.

När resurskyrkoledaren Archie Coates tecknar historien kring S:t Peters resurskyrka i Brighton från 2009 och framåt, i detta tredje kapitel, är det en kärnberättelse för hela projektet. Den resurskyrkan är nyckeln till det mesta av vad som sedan följt. Den var inför risken att S:t Peters kyrka - stadens inofficiella katedral - skulle stängas som en mor till en teammedlem i HTB skrev till kh Nicky Gumble och bad om hjälp. Det svarade att de var beredda men det var först fyra år senare som kyrkvaktmästaren i östra Brighton uppvaktade. Detaljerna finns i Thorpes bok! Kyrkan är uppenbart värt ett eget besök. Idag når resurskyrkorna ca 10% av Brightons och Hoves befolkningar på uppskattningsvis 290.000. I Sy Info 2/23 sammanfattades S:t Peters vidare sändning till Portsmouth, Ric Thorpes hemstad. Stafettpinnen har förts vidare till Cardiffs centrum.

Stiftsbiskopen Martin Warner av Chichesters stift ger arbetet sitt fulla stöd, trots (gamla/nya?) anklagelser om att vara trojansk häst för HTB, inklusive homofobisk policy. Biskopen lyfter fram Archies självutgivande insats som föredömlig.

Biskopen menar att S:t Peters bestämt sig för att bli en välsignelse för dem som bokstavligen lever utanför: de hemlösa, beroende och ensamstående föräldrarna, HBTQI+, och särskilt dem som lider under våld. Församlingen har strävat efter att bli ett med livet i ett område med akut utsatthet, och stanna i det oavsett de utmaningar och den oro

det kan skapa. Delandet av de fattigas marginaliserade liv har blivit en faktor för mognad i denna annars så framgångsrika, välartikulerade och starka församling.

Biskopen avser söka vidare finansiering för såväl evangelikala S:t Peters i Brighton som anglo-katolska Alla Helgonaförsamling i Hove. Generellt är man motvillig att alltför snävt utse specifika resurskyrkor, hellre fråga varje kyrka på vilket sätt de kan bidra till stiftets helhet. Man förnekar inte att det finns kyrkor som har ett bättre läge än andra för det syftet.

I *fjärde kapitlet* behandlar Ric Thorpe *de historiska rötterna*. Han vill peka på att Engelska kyrkan har en tydlig missionshistoria ända sedan folkvandringstid, d.v.s. före vår vikingatid. Sekel efter sekel har det handlat om att arbeta strategiskt nära biskoparna, i en stad eller stift, initiera nya kyrkor för att nå nya människor, fostra ledare för mission och berika den större kyrkan genom att fokusera specifika lokala kyrkor. [Man måste fråga sig varför det inte ser ut så i Sverige, eller är vi blinda för mönstren?] Thorpe väljer att dela in engelsk kyrkohistoria i fem perioder: 1. Tidig inledning i det anglo-saxiska England. 2. Kyrkan i medeltiden. 3. Den reformatoriska kyrkan. 4. Viktorianska modeller. 5. 1900-talets modeller.

Sammanfattningsvis pekar han först på de anglo-saxiska tidiga stadsorienterade katedralerna, därpå de keltiska missionscentra [obs att han först listat de av kungen och klostren understödda], de medeltida klosterkyrkorna, de monastiska missionsrörelserna, metodisternas lärjungaskolor, de viktorianska kyrkliga sällskapen och efterkrigstidens kyrkorörelse. Notera det längre perspektivet jämfört med vårt Skandinaviska - så som vi känner det - och att han tar fram parter så att alla inkluderade i resurskyrkoprojektet får något att identifiera sig med.

Resurskyrkoledarna/prästerna Angus och Richard berättar om S:t Görans resurskyrka i Östra London (läs mer www.stgeorgintheeast.org, Wikipedias presentation berättar också om den extra satsningen). Redan i ingresstexten förklarar Thorpe att detta är en anglo-katolsk, högkyrklig, församling (dock inte bland dem som ber om extra biskoplig tillsyn). 2014 hade det formats ett center för att rusta bedjande församlingar för att förnya församlingslivet och hjälpa kyrkor att med sina grannar verka för social rättvisa. Stiftsbiskopen övervägde att stänga kyrkan som närmade sig färre än 20 kommunikanter i veckan. Nu deltar var vecka mer folk i grannskapet än någonsin tidigare, sedan andra världskriget! Det fanns flera skäl som talade för stängning. Området utgörs till 60% av muslimer och kyrkan är granne till den omtalade Holy Trinity Brompton där mycket av resurskyrkoarbetet har sitt ursprung. S:t Görans församling valde att använda stipendiemedlen och fastigheten på ett - enligt dem själva - oväntat sätt under den 18 månader långa testtiden. Det blev två deltidsprästtjänster och en komunitet av kyrkfolk som flyttade in i prästgården.

Formandet av komunitetsgemenskap, förankrat i bön, hjälpte dem att få söndagens gudstjänstgemenskap att växa och att ta initiativ med grannarna för socialt arbete. Därpå följde frågan – hur hjälpa dem som

inte tar sig genom kyrkporten på söndagen? Om 70% var muslimer, vad gällde för de övriga 30%? Hur kunde man föra kyrkan till dem? Så sjuöattes kyrkmusikprojektet. Musiklektioner var onsdag, undervisning i kyrkomusik som kunde glädja vid en månatlig veckomässa. Till den mässan kommer ett 30-40-tal, med flera familjer som kommit till tro. Man startade även det öppna bordsprojektet för rättvisa och gudstjänst, med och för hemlösa. Prästerna stryker under att dessa gemenskaper står på egna ben och grupperna lär söndagens gemenskap att kunna välkomna fler. Prästerna skriver att det var ett steg i tro för kyrkorådet när man blev resurskyrka 2018. Självkänslan växte och man såg att man kunde göra skillnad för andra. Prästerna vill stryka under att man inte räknade statistik utan såg saken som en inspiration och glädje för den vidare kyrkan. Målet var att nå dem som bodde på promenadavstånd från kyrkan. Formandet av komunitetsgemenskap hjälper prästerna att se kallelser som kyrkan annars lätt förbiser. De är förväntansfulla på vad sätt dessa nya medarbetare kommer att göra skillnad i denna förnyelse.

Och biskop Joanne kommenterar. Hon är den lokalt närmaste suffragan/extrabiskopen ('av Stepney'), ett biskopssäte först för Londons norra och östra del, nu en del av Londons stift. Biskopen inleder direkt med att uttrycka sin glädje över att det redan när hon kom 2019 fanns en resurskyrka i modern (liberal) katolsk tradition. Hon hade redan med sig erfarenhet av att arbeta med resurskyrkor och kyrkplantering från Portsmouths stift (introducerat i föregående Synod Info). Där var hon van att arbeta med evangelikala kyrkor som hon manat till förankring, lokalt engagemang och lyhördhet för annan kyrklig tradition. Hon bekräftade sin företrädares uppmuntran till den anglo-katolska resurskyrkan. 1800-talets anglo-katolska förnyelse har sina rötter i östra London. Biskopen menar att 2000-talets förnyelse pånytt måste kunna möta fattigdom och utsatthet, människor marginaliserade av etnicitet, klass, immigrationsstatus, kön och sexualitet. Det är in i sådana omständigheter som vacker och engagerande liturgi ska få tala, med glimtar av Guds majestät. Hon konstaterar: "Nu ser jag att S:t Göran uppmuntrar andra små, modernt katolska församlingar att växa på liknande sätt: genom att vara rotade i det lokala, genom att utveckla förmåga i det nära och leva ut förkroppsligad tro. (---) Jag har länge varit övertygad om att resurskyrkor handlar om grundfrågor för den vidare kyrkans växt. Jag gläder mig över att vi får se olika – kompletterande, inte tävlande – modeller för den tillväxten" (sid 64).

Följande kapitel i kommande Sy Info.

Beställ på nätet och läs: *Ric Thorpe 2021, Resource Churches: A story of church planting and revitalisation across the nation.*
(www.ccx.org.uk)

Lär känna engelska församlingar och danska menigheter!

Svenska kyrkan står i communion också med Anglikanska kyrkan. Nedan två kyrkor i Engelska kyrkans London stift som begärt extra biskop inom ramen för Engelska biskopsmötet fem vägledande riktmärken 2014

https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf

* **St Peter's Church, London Docks**

Wapping Lane, London

<https://www.stpeterslondondocks.org.uk/>

* **St Anne's Limehouse**

Three Colt Street, London

<https://stanneslimehouse.org/>

* **Några danska menigheter inom ramen för frihetsordningarna:**

<https://luthersk-netvaerk.dk/menighedsnetvaerk/medlemmer/>

Glöm inte möjligheten till Bibelstudium på distans.

Christian och Karin Braw tar emot anmälan på tel 0478-500 22. En bibelstudiegrupp och en grupp inför söndagen som kommer.

Du får ett studiebreve. Du ringer på angiven tid till gemensamt telefonnummer och inbjuds vara med genom att knappa in den kod du fått. Mer info per mail info@synoden.se.

Från Synodens Tankesmedja, synoden.se/tankesmedja

Ur bidrag 81 och respons:

Att råda hågade teologistuderter, det är en verklig prövning

(---)

Fem råd till dig som funderar på att råda teologistudent som vill pröva ämbetskallelse:

1. Fråga vederbörande var han/hon - över en tid - kan kännas igen som Guds gåva i församlingen, d.v.s. att söka en modergemenskaps referens i någon form. Eventuellt lättare i en koinonia men knappast omöjligt i 'ordinarie' församlings- eller kyrkoråd. Inte oviktigt med enskilda prästers mer eller mindre uppmuntrande bekräftelser. De tänkt mest inkluderande församlingarna kan vara de mest exkluderande, men inte alltid.

2. Påminn om vikten av inkomst under studietiden för att ha en chans till ställningstaganden som personen ifråga själv kan ta ansvar för.

3. Hjälpt vederbörande söka präst och lekman som kan orientera i akademierna och i olika stift, inklusive Missionsprovinsen.

4. Börja inte med att definiera på vilka punkter vederbörande ska fällas men stryk under vikten av att biskopen är beredd att samtala även om perspektiv på frågor som kan bli till hinder i tjänsten. När jag själv en gång prövades vägrade biskopen att tala om ämbetsfrågan. Förutsättningarna skiftar över tid i olika stift. Det kommer biskopar (och domkapitel?!) som kommer att göra allt de kan för att få igenom vettiga präster.

5. Förbered vederbörande på att bli nekad vidare prövning för präst- eller diakonvigning. Det betyder inte att det måste vara fel vare sig på församling, kandidat eller prövningsinstans. Också den som måhända vare sig får rätt inre eller yttre prövning kan lära hantverket. Alla ämbetsbärare passar inte för alla församlingar. Ingen passar överallt, alla får kämpa med sin helgelse. (----)

Jonas Nilsson

Angående texten: ”Att råda hågade teologistudenter, det är en verklig prövning”

Jonas Nilsson har i en tankeväckande text i Synodens tankesmedja responderat på en text jag skrev för Kyrka och Folk nr 10/2022. Min artikel syftade till att skapa medvetenhet om att Svenska kyrkans biskopar infört ett krav på acceptans av samkönade äktenskap för att kunna prästvigas i Svenska kyrkan. Debatten handlade förra året om detta krav skulle införas i kyrkoordningen, men det jag visade var att samtliga biskopar säger att även om man inte måste vara beredd att själv viga samkönade par, så måste man *förklara sig villig att ändra uppfattning i frågan*. Det är ett nytt krav som i sig strider emot Guds ord. I texten riktar jag primärt blicken mot EFS, eftersom det är den sista något mer bibelförankrade rörelse som tidigare inte drabbats av kravet på acceptans av kvinnliga präster (fortfarande har EFS offentligt inte tagit ställning till biskoparnas utspel, vilket är oroväckande).

(---)

Anders Lundberg

Hälsning från v. ordföranden: Ofred i Adventstid.

"Ni kommer att få höra vapenlarm och rykten om krig. Var på er vakt och bli inte förskräckta. Sådant måste ju komma, men ännu är slutet inte där." (Matteus 24:6, Giertz)

Den 24 februari förra året hade den ryska björnen vaknat igen och påbörjat sin invasion av Ukraina. Men ofreden startade redan 2014 med ryska påtryckningar med fokus på Krim.

Den senaste tidens händelser har fått världsomfattande konsekvenser för ekonomi, livsmedelsförsörjning, energipriser, sysselsättning och inflation. Listan kan göras mycket längre, men det torde stå klart för var och en att i en alltmer globaliserad värld får begränsade händelser omfattande konsekvenser långt utanför händelsernas centrum. Ett talande exempel är att flera länder i Afrika är beroende av spannmål från Ukraina. Många länder i Europa är beroende av konstgödning från samma land. Invasionen har skapat flyktingströmmar och militär destabilisering och lett till upprustning i många länder. Många oroas med rätta för att situationen eskalerar till oände nivåer.

När Hamas attackerade Israel med omfattande våldsdåd förvärrades världsläget ytterligare. Israels respons har inte låtit vänta på sig, där Israel har gått in i Gazaremsan med miltär. Flera arabstater har nu åter signalerat sitt ogillande av Israel och staten Israels existens. Vart det hela tar vägen kan man bara spekulera om, men krig löser inte mänsklighetens problem. Som ses i bibelcitatet ovan varnade Kristus före sin himmelfärd om det vi ser nu. En lärdom som kristna bör göra är att lösningen på människans huvudproblem ligger i Guds hand.

Vi ber om fred och försoning och arbetar för detsamma. Samtidigt ska vi vara medvetna om att Guds rike icke är av denna världen. Precis som vi i adventstid väntar på Herrens ankomst, väntar vi Kristi andra ankomst när Han upprättar sitt eviga och fullkomliga rike!

Välkommen med i det bönearbetet. Synoden har gjort det i 40 år och tjänar med hans ankomst för ögonen. Välkommen med din jubileumsgåva för de 40 åren liksom år som kommer!

Lars Gustafsson

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

Hjälp att hitta vettiga gudstjänster, präst för mässa i närområdet, bikt m.m., medlemmar på rimligt avstånd – hör av dig till:

- Skåne/Blekinge: Lena A Artman 070 969 28 87
- Malmö: sr Gerd Svensson 070 874 39 94
- Kronobergs och Kalmar län: Christian Braw 0478 500 22
- Mellersta Halland: Andreas Lindholm 070 855 25 05
- Jönköpings län: Mattias Fjellander 0371 173 19
- Borås: Hanna Lindholm 070 881 01 39
- Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22
- Bohuslän: Carl-Henrik Karlsson 073 773 89 74
- Östra Östergötland: Kurt Enström 070 533 45 48
- Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)
- Södertörn: Stellan Bengtsson 070 648 52 08
- Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81
- Norra Värmlands kontrakt: Stig Löwenspets 070 606 41 01
- Dalarna: Bo Zetterlund 070 330 79 87
- Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84
- Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16
- Norra Norrland: Mats Rondahl 070 311 83 71

Synodrådet 2023-2024 (20230325).

Ordf. Jonas Nilsson (2024), Hjälmseryd, Ängshuset, 576 94 Stockaryd, 072 931 83 42, nilsson.bja@gmail.com, v.ordf. Lars Gustafsson (2024) Träslövsläge. Ordinarie: Gunvor Vennberg (2024) Mölndal/Vännäs, Boris Pahlm (2025) Stockaryd, Göran Gerdås (2024) Nässjö, Kerstin Sidenvall karlgren (2026) Kävlinge, Andreas Lindholm (2026) Ullared.

Synodens Tankesmedjas tf debattred och ansvarig utgivare är v.ordf. Bidrag/responser till synodenstankesmedja@synoden.se

Valberedningen: Sammankallande Lena Artman, Ulf Allenbäck (kontaktpersoner) och Fredrik Vennberg. De nås lättast via info@synoden.se

Önskar du förbön för dig, din eller er församling, bibelstudie-/gudstjänst-gemenskap, ring prästen Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar).

- Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Herren bad om. I Jesu Namn Amen.